

iarna de carne

ștefan Petrea

Eu îți eram cenușă, tu redeveneai pasăre
numai bună de respirat pe nara de popă
unde era cântecul zborului tău
așa de sacru că
remureau sfinții în icoane
adâncind un mister de vise
în patul somnului meu
și deodată îți înfingeai aripa în perne
dându-mi visul de a zbura
spre un orizont mângălit cu creionul verde
în pricina de primăvară și ierburi.

Dar -îți spuneam- e verde și-aici
ia-ți zborul din cenușa trupului meu
lasă-mă-n plata duhului
cu degetele lui a pipăi pe Dumnezeu spre a-l vedea
înger de pasăre ce-mi ești
împriăvărată din iarna de carne